

‘Onder de Boschboom’

WATERBED

Het waterbed is vanaf eind vorige eeuw voor het publiek een fenomeen. Voor de politiek toch al heel lang in gebruik. In dat bed blijf je zweven en je raakt nooit de bodem, al denk je nog zo lang na. Alle achterkamertjes en afspraakjes worden in het waterbed keurig verdeeld over compartimenten. Nooit lig je te dicht tegen een ander. Dit bed is ideaal voor politiek snoezelen en mogelijk voorkomt het politiek doorliggen. Van groot belang is dat het water in het bed een aangename temperatuur heeft, de gebruikers van het politieke bed hechten daaraan. De eigenschap van het waterbed is dat wat je indrukt daarnaast naar boven komt.

Het politieke beleid in onze stad is een speelse vertoning. Zo heeft de burgemeester de coordinatie van evenementen in zijn portefeuille. Warempel: Trix in de mix. Op de Parade? Wel nee, een klein clubje uit de binnenstad is tegen en misschien slapen bisschop en plebaan wat slechter. Voortaan -zie het waterbed- op de Zuiderschans. Daar liggen veel meer mensen van wakker, maar niet Rombouts, veel dichterbij zijn geliefde Dommeldal. Zo verplaatst je problemen in het Bossche waterbed.

Rosmalens Belang kreeg na al de ingevulde wensen – het centrumplan even terzijde – dus toch geen fietsersbrug over het nieuwe kanaal. De Ponte Palazzo had voorrang. Een waterbedeffect. En die arme ouwe wethouder Snijders maar tegen de wind in.

Een voorbeeld van waterbedcompartimenten is de locatiekeuze voor het nieuwe Casino. Om de meeste redenen wel en voor een beperkt aantal redenen niet, is nog niet gekozen voor de vestiging van een nieuw theater in het Paleiskwartier. Hier geen afwegingen, maar gewoon stilliggen in het waterbed. Is dat aantrekkelijk?

De grootste ellende is een lek in het waterbed. Je raakt de bodem, afspraken raken in de war, de temperatuur deugt niet en je mist de eigenschap van de tegendruk. Dat is het GZG-terrein ten voeten uit. Het totaalplaatje is weg. Toch nog maar bibliotheek en archief hier naar toe? Een gelegenhedsooplossing met grote gaten in Hinthamerstraat en oude Caroluskapel. Het luxe waterbed is niet meer.

Blijven we nu bij het paradepaardje van Rosmalen: Perron 3. Ons waterbed is in eerste instantie bedoeld tegen het doorliggen. De Muzerije heeft in doodsnood rap z'n spullen gepakt. Huurschuld. En nu op naar commerciële dienstverlening. Gebonden aan evenementen is daar niks tegen. Maar de horecaffers in Rosmalen hebben ook recht op hun boterham.

De aanschaf van een waterbed is duur. Soms noodzakelijk. In de markt zijn ze tegenwoordig niet meer zo gewild. Het lijken wel hostels. Van vijf voorgenomen situaties is er feitelijk maar een over. De weg naar de hel is met goede voornemens geplaveid.

En met een waterbed.

Jan van Berkom, jv.berkom@wxs.nl

de Boschboom'

Cultuurhistorische Vereniging De Boschboom biedt columnisten een podium om op persoonlijke titel onderwerpen die met de Bossche cultuur te maken hebben uit te diepen. Belangstellenden kunnen zich voor meer informatie wenden tot het secretariaat, telefoon: (073) 6446783 of www.boschboom.nl